

missionen for grundloven af 1953: Der var det ikke nødvendigvis alle, der var enige om, at de tre formål, som statsministeren siger skal ligge til grund, var opfyldt.

Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, hvis vi vil det her, at det altså er os selv herinde, der skal være med i processen, at vi ikke bare er nogle, der drives med af processen, at vi selv er med til at forme processen. Det tror jeg også statsministeren ved som politiker.

Så vil jeg godt sige til statsministeren om den megen snak om, at grundloven er god nok, og alt det, der står om grundloven på de her sider, at hvis vi ikke havde en forfatningstradition, der udbyggede grundloven, var grundloven ikke meget bevendt.

Det er jo derfor, man i dag måske kan spørge sig selv: Har vi kun en grundlov, eller har vi i virkeligheden ikke også en forfatning, der er lige så vigtig som grundloven? Og er det ikke et spørgsmål om at få den diskuteret og få den skrevet ned?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må jo med ærgrelse give hr. Aage Frandsen ret i, at det virkede, som om statsministeren – i hvert fald i den del af talen, hvor det så ud, som om statsministeren gik uden for sit manuskript – desværre lod sig bevæge i den helt gale retning.

Sagen er, at statsministeren gav en glimrende opskrift på, hvornår man skulle gå i gang med en grundlovsændring, hvor et af punkterne var, at der skulle være et påtrængende samfundsmæssigt behov. Og når statsministeren så lægger op til, at der nu skal arrangeres høringer, hvor man skal arbejde med de her spørgsmål, må det jo være, fordi statsministeren mener at kunne pege på flere områder eller bare et enkelt, hvor der er et påtrængende samfundsmæssigt behov.

Og jeg kunne da godt tænke mig, at vi allerede her ved indledningen af debatten fik at vide, hvor statsministeren og dermed regeringen finder et påtrængende samfundsmæssigt behov for at ændre grundloven, for i Dansk Folkeparti kan vi ikke finde det påtrængende samfundsmæssige behov. Men det er et glimrende udgangspunkt at have, at der skal være det, for at man kan gå i gang med en grundlovsændring, og derfor er vores konklusion jo nødvendigvis også, at så skal man slet ikke gå i gang med arbejdet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen for en kort bemærkning og derefter hr. Søren Søndergaard, og så får statsministeren lejlighed til at svare.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Statsministeren afsluttede sin tale med at understrege, at det er afgørende, at vi får gang i debatten, og det blev ikke blot sagt i afslutningen, men også tidligere i talen.

Jeg må indrømme, at jeg sådan set synes, det er en bemærkelsesværdig betragtning, statsministeren kommer med og lægger så afgørende vægt på: som om der ikke har været nogen debat om grundloven.

Vi fremsatte altså et forslag i 1989, og SF har gjort det i et par omgange, og der har været intensive grundlovsdebatter i pressen fra tid til anden, uanset hvor mange der sidder på lægterne i dag. Så jeg synes, det er et helt besynderligt udgangspunkt at fremstille det sådan, som statsministeren gør i dag: som om der overhovedet ikke har været nogen debat om grundloven og vi først skal til at løbe den debat i gang.

Der har været masser af debat om grundloven og om behovet for eventuelle ændringer i den. Problemet er sådan set bare, at regeringen ikke har taget stilling til, hvilket tema der skal sættes til debat, og hvilket tema regeringen selv ønsker at fremme i en debat om et eventuelt behov for grundlovsændringer.

Og lad mig så bare til sidst sige, at det ene regeringsparti har da selv bidraget gevaldigt til den debat, der har været om grundloven i de sidste 10 år i hvert fald.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal ikke forholde mig til, i hvilket omfang statsministeren gik uden for manuskriptet eller lod sig rive med, men blot konstatere, at vi faktisk synes, det, statsministeren sagde, var ganske udmærket. Og i stedet for at se det som et forsøg på at afskære en grundlovskommission eller en forfatningskommission kan vi jo tillade os at se det som et første skridt på vejen.

Og det er jo rigtigt, at skal der ske nogen ændringer, skal det være ændringer, der bliver vedtaget med i hvert fald et rimeligt stort flertal; ellers kommer der jo ikke nogen ændringer. Og hvis det så er den vej, regeringen ønsker at gå, synes jeg, vi skal sige: Tak for dét! Det er et første skridt.